

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

indbringer kun et ringe beløb, sædvanlig op til et par tusinde kroner, og det for disse vogne indkøbt provenu er jo kun i ringe grad bestemt af de øjeblikkelige forhold på automobilmarkedet. Fra vognmandsorganisationerne har man gentagne gange haft anmodninger om, at det i sådanne tilfælde tillades ejeren ubeskåret at erholde det ved bortsalget indvundne beløb.

Da man har fundet dette synspunkt rigtigt, er forslaget om en nedsættelse af den del af nettoprovenuet, der skal tilfalde vejfonden, udformet derhen, at ejeren af motorkøretøjet fremtidig får de første 2 000 kr. ubeskåret, medens den overskydende del deles mellem ejeren og vejfonden i det hidtidige forhold med henholdsvis 60 pct. og 40 pct. Forslaget indebærer således en forhøjelse af det beløb, der tilkommer personautomobilets ejer, med 800 kr., forudsat at vognen indbringer mindst 2 000 kr. ved auktionen.

Samtidig med forslaget om forlængelse af loven er der foreslået en mindre tilføjelse til lovens § 5, som skulle muliggøre også i andre tilfælde at anvende den i loven foreskrevne salgsform. Man har i en række tilfælde af praktiske grunde tilladt brugte personmotorkøretøjer indført her i landet for tilrejsende, tilflyttere o. lign., og man har her for at undgå spekulationer i de øjeblikkelige forhold på automobilmarkedet her i landet klausuleret sådanne køretøjer, således at de ikke kan afhændes uden særlig tilladelse. I tilfælde, hvor sådanne vogne er søgt solgt, har man da prøvet at anvise dem gennem direktoratet for vareforsyning til forbrugere med et af automobilfordelingsnævnet godkendt kvalificeret kørselsbehov, og der er i forbindelse hermed fastsat en højeste pris af direktoratet efter aftale med prisdirektoratet. I mange tilfælde har det imidlertid ikke været muligt at afhænde køretøjerne på denne måde, og det ville i så fald være praktisk at skabe mulighed for ejeren for at komme af med vognen ved at tillade den afhændet på den i loven foreskrevne måde. Også i andre tilfælde, hvor der er tale om vogne, der er forsynet med klausul mod salg, vil det kunne være i ejerens interesse at kunne opnå tilladelse til at skaffe sig af med vognen gennem salg efter de i loven fastsatte regler. Det er derfor foreslået, at handelsministeren i særlige tilfælde kan tillade også andre

brugte personmotorkøretøjer end dem, der er nævnt i lovens §§ 1 og 5, solgt efter de i loven omhandlede regler.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreslåede lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg har herved den ære for det høje landsting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr*.

Det væsentlige i forslaget er en ændring af de nugældende regler om udmeldelse af voldgiftsmænd til behandling af de enkelte sager. Disse udmeldelser, der hidtil er foretaget af vedkommende politimester, foreslås af praktiske grunde henlagt til civildommeren, der i modsætning til den før 1939 gældende ordning nu er formand for voldgiftsretten.

Endvidere foreslås de i loven fastsatte vederlag og rejsegodtgørelser til voldgiftsmændene forhøjet svarende til stigningen i prisniveauet siden lovens vedtagelse i 1939.

Endelig åbnes der ved forslaget adgang for overøvrigheden til undtagelsesvis at meddele tilladelse til sagens indbringelse for overvoldgiftsretten, uanset at andragende herom først indgives efter den i lovens § 8, stk. 1, fastsatte frist på 14 dage.

Idet jeg iøvigt skal tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal herved tillade mig for det høje landsting at fremsætte *forslag til lov om udøvelse af jordemodergerning og forslag til lov om distriktsjordemødre*.

Forslagene svarer til de forslag, jeg fremsatte i tinget i sidste rigsdagssamling. Jeg kan derfor henvise til de bemærkninger, jeg gjorde ved denne lejlighed, og som er optaget i rigsdagstidenden for 1951—52 under landstingets forhandlinger sp. 516—24. Forslagene nåede ikke at blive færdigbehandlet i sidste samling, idet det udvalg, der blev nedsat til behandling af forslagene, ikke havde afsluttet sit arbejde inden rigsdagssamlingens afslutning.

I forslaget til lov om distriktsjordemødre er §§ 15, 16 og 18 ændret, for at de nye regler om lønninger og pensioner skal kunne få virkning fra den 1. april 1952, det tids-